

со свои вкусь и разумъ груби,
той само времето си губи!

24.

Не малко нещо азъ проляхъ,
Нима това ми се зловади?
Отъ тълпи едина азъ пияхъ —
та мене ли ще се посвяти!
На тоя святъ така то бива —
обилито се пролива.

25.

Борещъ въ тъмата зоралъ светлина,
— думите нейни другите огрива!
Той свои воднигъ не съзна,
— о, доста е че други го сизнава!

26.

Туй! Съ менъ е мойта воля,
съ тебъ твоята да бъде, —
и нека волята живяне отъсиди!
И както е било откога —
владетель или рабъ подъ бремене!
Но не владетель и рабъ въ също време.

27.

Будя Мойсей — проклиная и любя!
За божия зовъ трябва смелъ тръгнъ,
и съ тежката на волята семира
ти вълне на другите страши!
Комуто Богъ душата възвизва,
не криволя, ни пътница избира:
пълъ войной е за него пълъ желанъ,
че воан — все нъмъ Ханжани!

28.

„Смеша гори, но не гори да пари —
гори да свети тя:

32